

Siimeksessä

Olen syntynyt tänne,
missä kulta saa koivuja koristaa,
missä haapapuu huokaa
ja viimanen varvuissa vaeltaa.

Olen ketoja käynyt,
kun on autereen alla ollut raskas maa,
ja aamu kun koittaa,
se sovusti sumuista solahtaa.

Yhä palajan maahan,
missä multakin syksylle sykähtää,
kuusi kevättä kutsuu
ja kielo vain helalle heläjää.

Tunnen tuulien tarhat,
kurut keväisten koskien kareineen,
enkä kauniimpaa tiedä,
vaan sulan ja sulkeudun siimekseen.